

پرسش و پاسخ علمی

دکتر مرتضی شمینی

گروه فارماکولوژی-دانشکده پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشجویان مطرح می‌شود که نام شخص خاصی در پای نامه وجود ندارد. به اطلاع خوانندگان عزیز می‌رساند که در بخش پرسش پاسخ فقط به نامه‌هایی پاسخ داده می‌شود که نام و مشخصات و آدرس شخص نویسنده نامه وجود داشته باشد و در بخش پرسش و پاسخ حتماً باید نام و نام خانوادگی و مشخصات معمول سؤال کننده درج شود، در غیر اینصورت از پاسخ دهنی به نامه‌ای غذیزان معذور خواهیم بود. در یک مورد استثنای از ذکر نام و مشخصات نویسنده نامه خودداری می‌کنیم و

توضیح: با تشکر از کلیه عزیزانی که با نوشتن نامه‌های دلگرم‌کننده مارادر ادامه پاسخ دهنی به پرسش‌های خوانندگان گرامی تشویق می‌فرمایند، با اطلاع خوانندگان محترم می‌رسانیم که عده‌ای نامه بدون نام و مشخصات نویسند. و گاهی بدون آدرس به دفتر مجله میرسد که سوالاتی را مطرح کرده‌اند. نامه‌های نیز وجود دارند که همه مشخصات فوق را دارند ولی خواسته‌اند که در بخش پرسش و پاسخ، ضمن پاسخ دهنی به سوالات آنها، از ذکر نام آنها خودداری شود و یا گاهی نامه‌ای از یک گروه از

برای چه افرادی واکسن هپاتیت هورد نیاز است و بلافتاصله در پاراگراف دوم نوشته شده: به همین دلیل بیشتر این افراد بصورت حامل مزمن این ویروس در خواهند آمد و ... سئوال این است که به کدام دلیل و کدام افراد، مسلمان این میان مقداری از اصل مقاله حذف شده و لذا جمله کاملاً بی معنی شده است.

ب: در پاراگراف سوم صفحه ۳۹ نوشته که برنامه توصیه شده که شامل سه بار تزریق عضلانی می باشد منجر به تغییرات سری بیشتر از ۹۰ درصد شده و ... لطفاً این جمله را تفسیر بفرمائید.

ج: در صفحه ۴۰، ۸ سطر اول صفحه معنی مشخصی ندارد. مثلاً گفته شده که: در مواردی که عفونت از طریق ... وجود دارد، می رود. لطفاً در این موردنتظر اصلی مقاله را بطور واضح توضیح بفرمائید.

د: در سطوح ایشان می اینمی عوامل متعدد دخیل هستند که در پاسخ اینمی عوامل متعدد دخیل هستند که از مشخص ترین آنها چاقی مفرط را نام برده اند و داخل پارانتز نوشته شده که به علت مشکل بودن تزریق در عضله.

منظور از این جمله چیست یعنی در افراد چاق به چه علت مشکل تزریق در عضله وجود دارد تا بتواند در ایجاد اینمی مشکل ایجاد کند.

ه: در صفحه ۴۰ ستون دوم پاراگراف دوم آمده است که: عده ای معتقدند که افراد واکسینه شده ای که آنتی بادی قابل تشخیص خود را از دست داده اند (زمانی که در مقابل عفونت قرار گیرند، احتمالاً به علت وجود آنتی بادی اکتسابی (Anmanstic) که در نتیجه رو برو بودن با هپاتیت B به مدت طولانی، محافظت خواهد شد.»

آن در مورد ارسال نسخی است که مورد سئوال فرستنده نامه می باشد و مایل است که نام او مطرح نشود که البته نام پزشک نویسنده نسخه نیز توسط دفتر مجله حذف می شود. اما در این مورد نیز باید همه مشخصات فرستنده نامه و نویسنده نسخه در نامه ارسال شده موجود باشد که بصورت محترمانه بایگانی می شود.

■ دو نامه از دو همکار محترم آقای دکتر ریاضن احمد یوسف زئی از قم و آقای دکتر مجید جعفری ثابت از بم دریافت کردند که درباره مقاله خانم دکتر شیدا معتمدی تحت عنوان واکسن هپاتیت، ارزیابی مجدد اینمی زائی در شماره ۷۶ تیر ماه (شماره پی در پی ۶۶) در مجله رازی چاپ شده، سئوالاتی را عنوان کرده اند که به علت عدم دسترسی به خانم دکتر معتمدی، سئوالات مطرح شده را درج می کنند و منتظر پاسخ ایشان می مانند که بمحض رسیدن به دفتر مجله، در شماره های بعدی در پاسخ این سئوالات درج خواهد شد:
۱- آقای دکتر یوسف زئی نوشته اند که در مقاله یاد شده ذکر شده که از نتایج جمع آوری شده تا به حال چنین بر می آید که تاثیر اینمی زائی در بالغین هموز زیر سئوال است. اما در کتابهای متدل ۱۹۹۵ که فتوکپی آنرا در مورد واکسن هپاتیت ضمیمه کرده اند اظهار نظر شده و خلاف این نظر را دارد. مستدعی است که در صورت امکان از چگونگی امر اینجانب را مطلع نمانید.
۲- آقای دکتر مجید جعفری ثابت، از مرکز بهداشت شهرستان بم به موارد زیر اشاره نموده اند:
الف: در پاراگراف اول مقاله گفته شده که

اولاً آنتی بادی قابل تشخیص خود را از دست داده‌اند یعنی چه و ثانیاً آنتی بادی اکتسابی یعنی چه و ثالثاً Anmanstic به معنی اکتسابی مربوط به چه زبانی است. از همکار محترم خانم دکتر شیدا معتمدی خواهشمندیم که هر چه سریع‌تر پاسخ سوالات همکار خود را به دفتر مجله ارسال دارند تا در قسمت پرسش و پاسخ چاپ شود.

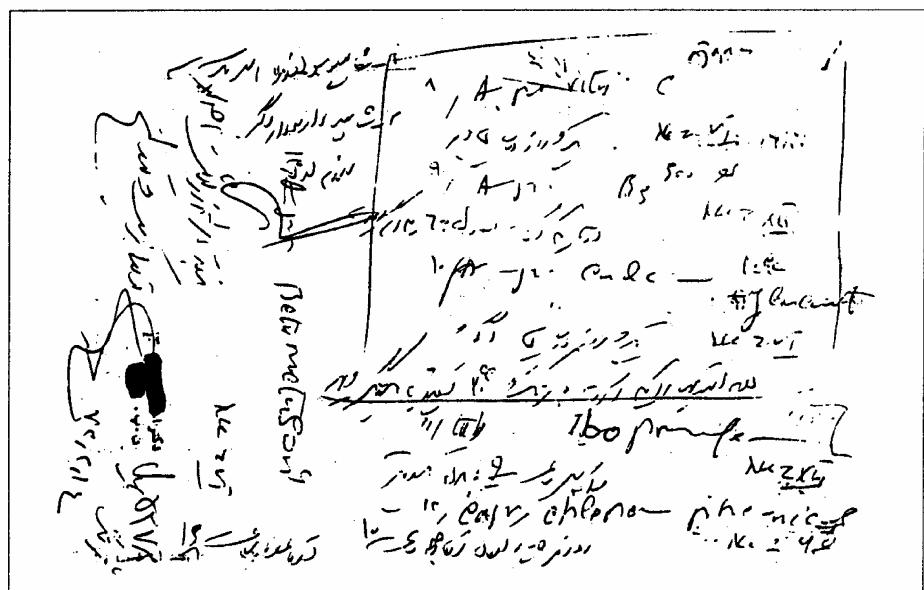
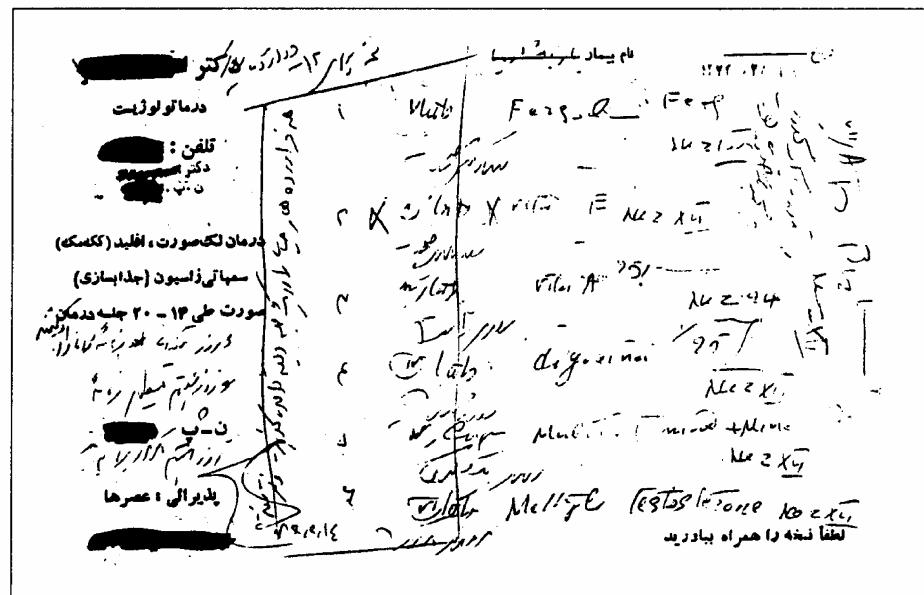
■ همکار محترم آقای دکتر محمد رضا احمدزاده از شیراز، همراه نامه‌ای یک نسخه از یک همکار در ماتولوژیست را ارسال داشته‌اند که در آن ۱۲ قلم دارو در دو طرف یک نسخه برای یک جوان ۲۰ ساله جهت درمان ریزش موتوجیز شده است که عین دو طرف آن در مجله از نظر شما می‌گذرد. این نسخه شامل داروهای زیر است: قرص فروس سلفات، قرص ویتامین E، قرص ویتامین A، قرص دیگوکسین، کپسول مولتی ویتامین میترال، قرص متیل تستوسترون، آمپول ویتامین B₁₂، آمپول ویتامین C، آمپول ویتامین B₆، آمپول کلورونات کلسیم، قرص ایسبوپروفن، کپسول کلرآمفینیکول، آمپول بتامتازون و ضمناً شامپو سولفوراس و شامپو دارمو داروگر.

آقای دکتر محمد رضا احمدزاده نوشت‌هند که تجویز دیگوکسین و کلرآمفینیکول و ... برای درمان یا پیشگیری ریزش مو جای تأمل و تفکر را دارد و پرسیده‌اند که آیا قانون کشور ما در مقابله با تجویز اینگونه دارو از دکتر داروساز حمایت می‌کند یا نه.

بطوریکه در نسخه ملاحظه می‌فرمایند پزشک معالج مذکور شده که همه فراورده‌های حیاتی را در یک جلسه ... واحد بخورند و نترسند.

■ خانم فاطمه ابراهیمی از مشهد مطالبی درباره نقش اکسید نیتریک در بدن و نقش آن بعنوان دارو را خواسته‌اند.

اکسید نیتریک (NO) در بدن از A- آرژینین و اکسیژن ملکولی تحت فعالیت NO سیستاز (NOS) ساخته می‌شود. این آنزیم در آندوتیلیوم عروق، پلاکتها، سلولهای مزانگیال کلیه، سیستم عصبی مرکزی و اعصاب محیطی NANC وجود دارد. اکسید نیتریک، هم تحت شرایط فیزیولوژیک و هم پاتولوژیک سنتز می‌شود. اثرات خود را بافعال کردن کوانیلات سیکلаз اعمال می‌کند. روی سلول اثر سرمی و نیز اثر حافظتی دارد که اثر اول را از طریق ترکیب شدن با آنیون سوپراکسید و تولید آنیون پراکسید اوکسی نیتریت و اثر دوم را از طریق گشادکردن عروق و مهار بهم چسبیدن پلاکتها ایجاد می‌کند. اثرات آن شامل شرکت در penile erection NANC می‌گردند. اثربخشی عمل کرد معده و کرلون بوده و ضمناً نقشی در حافظه و دید دارد. از اثرات سرمی آن روی سلولها، می‌توان به کشتن پاتوژنها و آسیب عصبی در سکته مغزی و احتمالاً سایر بیماریهای Neurodegenerative اشاره نمود. تولید زیاد NO ممکن است در سکته مغزی و احتمالاً سایر بیماریهای مربوط به تخریب اعصاب مهم باشد. NO در لایه خارجی خود دارای ذوق الکترون جفت نشده است ولذا یک رادیکال آزاد می‌باشد. متینل بلو مهار کننده گوانیلات سیکلاز بوده و گلوكورونیکیدها بسیار نشتر NOS Inducible را مهار می‌کنند. بعضی از داروهای با آزاد کردن NO در بدن عمل می‌کنند (مثل نیتروپروسید و نیتراتها). NO استنشاقی در سیندرم ناراحتی تنفسی

تا ۱۲ سالگی بدون تحرک می‌شوند و مرگ با این بیماری معمولاً نتیجه ضعف تنفسی یا نارسائی قلبی است. سطح سرمی CPK (کره آتنین فسفوکیناز) این بیماران خیلی بالا است. در سلولهای عضلانی طبیعی، پروتئینی بنام دیستروفین (dystrophin) احتمالاً در تبادلات یونی دخیل است و بنظر می‌رسد که کمبود یا عدم وجود این پروتئین عامل اصلی در دیستروفی عضلانی دوشن باشد. ژن مسئول تولید این پروتئین شناسائی شده و وزن $P21 \times$ می‌باشد. برای بیماریهای ژنتیکی موسوم به دیستروفی عضلانی، درمان دارویی علاج بخش وجود ندارد ولی بعضی از مطالعات نشان داده که مصرف طولانی مدت پردنیزولون پیشرفت ضعف عضلانی را در این بیماران بتأخیر می‌اندازد. این دارو در شروع درمان 2mg/kg/day و سپس $\frac{2}{3}$ دوز اولیه یک روز در میان مصرف می‌شود. ولی تنایح حاصله متفاوت هستند. انتقال میوبلاست روش تجربی جدیدی برای درمان است ولی موققت این نوع درمان به اثبات نرسیده است. بنظر نمی‌رسد که نئوستیمگین (پروستیگین) یا هر آنتی کولین استراز دیگر در این بیماری اثر سودمند داشته باشد. کمک گرفتن از متخصصین نوتوانی، استفاده از وسائل مناسب حرکتی و تغذیه صحصح نیز در کنترل بیماری کمک موثری هستند. در صورت نیاز، ممکن است نیاز به درمان نارسائی و آرتیمی قلبی باشد. آقای ایمانی در صورت تمایل می‌تواند به منابع زیر نیز مراجعه کنند.

1. N Engl. J. Med. 26 : 1363 - 1368, 1988.
2. Arch Neural. 44: 818 - 822, 1987.
3. N Engl. J. Med. 15: 1592 - 1597, 1989.

بزرگسالان اثر درمانی داشته است. مهار بیوسنتز آن توسط آنالوگ آرژینین (NMMA-L) می‌تواند در بیماران مبتلا به هیپوتانسیون ناشی از نارسائی چند عضو (multiple organ failure) سودمند باشد.

■ آقای احمد ایمانی دانشجوی بهداشت مدارس از تبریز طی نامه‌ای دوستوال مطرح کرده‌اند که بشرح زیر به آنها پاسخ داده می‌شود:

- 1- در سؤال اول توضیحاتی درباره بیماری دیستروفی عضلانی دوشن و منابعی برای مطالعه بیشتر این بیماری را خواسته و در ضمن پرسیده‌اند که آیا پروستیگین در این مورد سودمند واقع می‌شود.

دیستروفی‌های عضلانی کروهی از میوپاتی‌های ژنتیکی بدون درد و دژنراتیون هستند که با ضعف و آتروفی پیش رو نده عضله بدون گرفتاری سیستم عصبی مشخص می‌شوند. یکی از انواع این نوع دیستروفی‌ها، دیستروفی عضلانی دوشن (Duchenne Muscular dystrophy) است که یک بیماری پیش رو نده مزمن است که شانه‌ها و کمر بند لگنی را تحت تأثیر قرار میدهد. درصد وقوع این بیماری در پسرچه‌ها $\frac{1}{3600}$ بوده و عادی ترین بیماری عضلانی ارشی می‌باشد. بیماری در اوایل دوران بچگی شروع شده و با ضعف فزاینده، هیپرتروفی کاذب عضلانی (Pseudohypertrophy) و متعاقب آن صیغر عضلانی (آتروفی) مشخص می‌شود. این بیماری بصورت یک خصلت مغلوب وابسته به جنس بوده و بیشتر جنس مذکور را تحت تأثیر قرار می‌دهد. پسرهای آزرده معمولاً

قابل متابولیسم بوده و بشرطی بعنوان حامل مصرف می‌شوند که در حجم مصرفی سالم بوده و در کارائی درمانی فراورده داروئی مداخله نکند. در برچسب فراورده باید نام ماده حامل مصرف شده در فراورده داروئی نوشته شود تا در مواردی که آرژی شناخته شده به این مواد وجود داشته باشد، مصرف کننده از وجود ماده ایجاد کننده حساسیت آگاه باشد.

■ آقای رحیم سمرقدی از تهران پرسیده‌اند که تولکاپون چه نوع داروئی است؟
تولکاپون (tolcapone) داروئی با خاصیت مهار کننده آنزیم کاتکول اوتومتیل ترانسفراز (COMT) است که این آنزیم را بطور انتخابی و برگشت‌پذیر مهار می‌نماید. مصرف این دارو امروزه در درمان پارکینسون همراه لورو دو پا و مهار کننده دکربوکسیلاز محیطی مورد حمایت قرار گرفته است زیرا وقتی لورو دو پا همراه مهار کننده دکربوکسیلاز محیطی مصرف می‌شود، ۰-۲-متیلا سیون لورو دو پا توسط COMT، مسیر اصلی متابولیسم لورو دو پا تلقی می‌شود. لذا مهار کردن COMT توسط تولکاپون، باعث مهار متابولیسم محیطی لورو دو پا شده و باین ترتیب قدمی در اصلاح سرعت حذف و نیمه عمر لورو دو پا خواهد بود که در بروز پدیده‌های نوسان در پاسخ بیماران پارکینسونی بسیار مهم می‌باشند. تولکاپون یک داروی غیر سرمی است که سرعت کلیرنس پلاسمائی لورو دو پا را کاهش و نیمه عمر پلاسمائی آنرا افزایش می‌دهد. این دارو با مهار کردن COMT مرکزی نیز سودمند واقع می‌شود زیرا با مهار متابولیسم لورو دو پا و دوپامین، اثرات آنها را افزایش خواهد داد.

■ آقای محمد تقی پرهیز جوان دانشجوی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تبریز نیز طی نامه‌ای سئوال مشابهی در باره دیستروفی عضلانی دوشن کرده‌اند که توجه ایشان را نیز به پاسخ فوق جلب می‌کنیم.

۲- آیا در فرمولاسیون بعضی از آمپول‌ها از روغن‌ها استفاده می‌شود و در این صورت این روغن‌ها برای بدن انسان ضرری ندارند.
در ساخت فراآورده‌های داروئی مختلف، مواد حامل مختلف بکار گرفته می‌شوند (۱) حاملهای آبی مثل محلول ایزوتوونیک کلرید سدیم، (۲) حاملهای مخلوط شدنی با آب مثل اتانول و کلیکول و (۳) حاملهای غیر آبی که مهم‌ترین آنها روغن‌های غیر فرار (fixed oils) هستند. روغن‌های غیر فرار، گلیسریدهای اسیدهای اولئیک، پالمیتیک و استearیک هستند که اغلب ارزش غذائی دارند.
USP شرایطی مثل منشاء گیاهی داشتن، مایع بودن در دمای اطاق، به آسانی فاسد نشدن، درجه غیر اشباع بودن و میزان اسید چرب آزاد را برای قابل استفاده بودن بعنوان حامل در فراورده‌های داروئی بر شمرده است. روغن‌هایی که معمولاً بعنوان حلال در آمپولهای تزریقی بکار می‌روند روغن ذرت (corn oil)، روغن دانه پنبه (cottonseed oil)، روغن بادام زمینی (peanut oil) و روغن کنجد (sesame oil) می‌باشند. روغن‌های غیر فرار، بویژه بعنوان حامل برای بعضی از فراآورده‌های هورمونی مثل تستوسترون و پروژسترون بکار می‌روند. روغن موجود در فراآورده‌های داروئی